

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Vidéken: félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. — fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

SZÉKELY IMRE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főtér 42. szám. Lamprecht palota,
első emelet, az udvarban.

Martalócok marakodása.

Debreczen, márcz. 2.

Kezdődik a komédia!

A parlamentárizmus, a házszabályok érintetlensége s ezzel együtt az alkotmány épsége forog kockán s már rég eltűnt a reményességnek leghalványabb sugára is, mely némi biztató kilátást nyujtana a nemzeti vívmányok teljességének elérésére: a magyar nyelv jogainak a közös hadsereg magyar részében való törvényszerű elismertetésére.

És mégis erőltetik a dolgot; holott ezt az elfecsérelt erőt mennyivel szebben és okosabban lehetne majd akkor hasznosítani, a mikor igazán szükség lenne rá; de a mikor már lehet, hogy késő lesz.

Nem vagyunk tájékozva a mindennáron obstruálók legközelebbi taktikai tervei felől, de azt hisszük, minden marad a régiben s ők obstruálni fognak továbbra is. Hiszen a legfőbb és egyetlen oka az obstrukciónak még mindig megvan: Tisza István még mindig miniszterelnök, holott az obstruáló bajvivők jobban szeretnék látni e polczon Zichy János vagy Andrassy urakat, szóval bárkit, a ki a klerikalizmusnak nem olyan szü-

letett és természetes ellensége, mint a kálvinista Tisza.

Mert a dicsőséges nemzeti küzdelem ma már egy martalóc csapat koncertre való marakodásává aljasodott; s mi, a kik küzdünk és küzdünk mindenkor a magyar függetenség, a magyar kultúra mindennél szentebb eredményeiért: meg kell, hogy tagadjuk a szolidaritást ezzel a most dúlakodó kalóz háborusdival.

Sajnos, hogy a házszabályok lehetőséget nyujtanak még ilyen hadjáratra is és még sajnósb, hogy ezzel a szép joggal ily rutul élven vissza a politika semmitsem kockázató hazárd játékosai: mintegy maguk provokálják az erőszakosságra különben is hajló kormányzatot a házszabályok sutba dobására.

Mi lesz? — kérdi ország-világ az ujonnan megnyitott parlamenti tanácskozások kezdetén.

Az obstrukció további huzavonája esetén minden valószínűség szerint következik a házszabály-revizió, már vagy szépen vagy esunyán; következik egy újabb bonyodalom, mert a házszabályok megvédelmezése bizonyára sorompóba szőlítja az egész ellenzékét; s mivel nálunk a politikai esemé-

nyek nem mindenkor a logika örök törvényei szerint szoktak lefolyni, mivelhogy váratlanul bele szokott abba szólni a fölöttünk atyáskodó legfőbb hatalom is, melynek gondolatai pedig nem a mi gondolataink, tehát erre a kérdésre aligha lehetne biztos feleletet adni; s mi is csak odaülünk a kíváncsiak közé s lessük, várjuk magunk is — nemcsak kíváncsisággal, de legmélyebb hazafiui aggodalommal — hogy „mi lesz?”

Benedek János.

POLITIKA.

A Kossuth-párt értekezlete. Lapunk tegnapi táviratai között jeleztük, hogy a függetlenségi és 48-as párt este értekezletet tart. Az értekezleten Thaly Kálmán elnökölt.

Polonyi volt az első szónok, a ki hosszan fejtegette a delegációban történt sérelmeket. Majd kikelt Khuen-Héderváry gróf kinevezése ellen. Azután megegyeztetett a feltevést, mintha a függetlenségi párt Tisza István gróf miniszterelnökkel szövetkezett volna, hogy az obstruáló ellenzékot alkotmányellenes eszközökkel leverni segítse. Ha Tisza István a házszabály-revizió tervét csakugyan megvalósítani törekednék, egyértelműleg sikra szállanak ellene. Az, hogy Tisza István a választási reformba

ASSZONY-SZIV.

Irta: Szabó Ferencz.

Ajtay Sándorné futó pillanatig összeszorította a szép csigás ajkát. Nem tovább, csak addig, a mig elgondolhatta: Istenem, légy velem!

Egy kis illatos fürtöcske, hogy hogy nem? Kiszabadult a pillangós fejkötő alól s megcsiklandozta a homlokát, melyen forró pirosság repült keresztül. Mintha futó felleg, valami messze röppent, vágy lett volna, mely ég, elmosódó árnyat vont maga után... ingerülten toltá vissza a fejkötő alá.

Ez az ingerültség is csak pillanatnyi volt. Ennyi idő kellett, hogy az a sötétlő árny végigsuhanjon az ablak előtt s hogy az a forró fény leveszessen az üvegtábláról, mely két ponton bevilágított a homályos szobába: a suhanó árny két szeméből... Aztán kopogás hangzott az ajtón:

— Szabad!

Komoly, sugár ifju ember lépett be, szemében a sóvárgó vágyak emésztő fényével, mely meg szokta lépni az ábrándozásra hajló, meleg asszonyi sziveket. Az ajtó előtt megállt s nagysokára szólalt meg mélyreztű hangon:

— Nem háborgatom, Flóra?

— Nem. Vártam önre! Kissé fáradt, elnyomott hangon beszélt az asszony s hanyagul mutatott egy székre. Foglaljon helyet. Tessék!

A férfi tovább is állva maradt. Valami keserű dacz lobogott a szemében s formás ajkszéle büszkén rándult össze.

— Addig nem ülök le, mig meg nem tudom soromat!

— Hiszen hát barátom. Nem biztosítottam róla? — jegyezte meg a nő s mintha komolyabb gondolat nem foglalkoztatná a szívét, kényesen nyujtózva a tükör felé fordult s igazgatta a haját. De keze reszketett egy kissé. A tükörbeli asszony is reszketett s mélyes pirosság ömlött szét az arcán. Azonban tudott parancsolni magának s könnynyedén, gyorsan szórta hátra a szavakat.

— Üljön le, kérem. Még elviszi az álmomat. Hiszen a barátság a legszebb kötelék a földön. Nem, Ez az egyetlen érzélem, a melyben nincs semmi lealázó... Aztán beszéljen valamit a legújabb hírekről. A mióta ez a szegény olyan nehéz beteg, igazán semmit sem tudok a világról.

— Ezelőtt nem így beszélt, Flóra! — szólt a férfi szemrehányó hangon s mintha

valami forró indulat ragadta volna, magával a szép asszonyhoz közeledett.

— Nem így beszéltem? Ajtay Sándornénak ekkorra már sikerült rendbe hozni a haját s mire az ifju a szoba közepéig ért, már megfordult s vidáman inceskedve kacagott. — Hogy beszéltem? Nem sziveskednék megmondani?

Az ifju ember ingerülten rántotta össze a szemöldökét, úgy nézte a kacagó asszonyt, a kinek komolyabb gondolata megint nem volt, csak az, hogy nem bíleat e ujra félre a fejkötője, hogy helyreigazítsa a tükörben.

— Miért játszik velem, Flóra? Csak ennyit tudott mondani az ifju s még egy lépést tett Ajtayné felé, hogy megragadjja a kezét.

E pillanatban nyöszörgő kiáltás hangzott ki a belső szobák valamelyikéből, olyanforma, mint kakukkos-óra recsegő kiáltása, ha fölpattan az ajtó s a rugóra járó madár kiüti a fejét.

— Flóra, hol vagy? Van itt valaki!

— A férjem! Mondotta Ajtayné nagy sebesen s kissé elhalványult. — Szegény, rettetes sokat szenved! Aztán megragadja az ifju kezét s leeröltette a legközelebbi székre.

Tavaszi ruhák tisztítását

kifogástalanul teljesíti
HRABÉCZY ANTAL
 ruhafő és vegyszertisztító intézete
 DEBRECZEN, Széchenyi-utca 42-dik szám.

teenni akar valamit, az semmit sem ér. Minden jel ellene szól szándékának. Indítványozza, hogy egyelőre a delegációban történt sérelmeket tárgyalják. Ha Tisza erőszakoskodásával a Házban csakugyan fellépne, akkor nyomban sürgős értekezletet hívjanak össze, hogy a teendőket, a harozot megbeszéljék.

A párt tagjai közül sokan szólottak hozzá az indítványhoz s egytől egyig mind helyeslőleg. Thaly Kálmán ezután felkérte Polonyit, Krasznayt és Bakonyi Samut, hogy a delegációsális sérelmes kérdéseket a Házban előhozzák. Bakonyi Samu a bécsi magyar minisztertanács ellen fog felszólalni. Végül Thaly Kálmán is kijelentette, hogy Tisza terve esetén a Házban ő is fel fog szólalni. A pártértekezlet ezzel véget ért.

Tisza és az obstrukció. Tisza István miniszterelnök tegnap délután tudatta Szederkényi Nándorral, az obstrukciók hadvezérével, hogy ha az obstrukcióval le nem szerelnék, megteszi a letörésére szerinte legalkalmasabb döntő lépést. Politikai körökben azt beszélnek, hogy Tisza István gróf a döntő lépést szombaton teszi meg. Akkor terjeszti be a házszabály revíziót provokáló javaslatát. Általános a nézet, hogy ezután egyhuzamban több napos ülés várható kiszámíthatatlan eseményekkel.

A Szederkényi pártot tegnap este értekezletre hívták össze, a melyen Szederkényi Nándor előterjesztette Tisza István gróf üzenetét. Az üzenet nagy felháborodást keltett s egyhangulag kimondották, hogy most már ketőzött erővel folytatják az obstrukciót.

Idegenben és nálunk.

— márczius 2.

A lomha testből elkalandozott egy nap a kutató lélek Magyar ember testét

hagta ott, kőborgása nem okozott különösebb zavart. A magyar el tud lélek és gondolat nélkül is tengődi mostanában. Ugy beletörődött sorsába, olyan kömbösen uszik az árral, hogy egy két napi szellemi szünetet meg sem érez.

Minthogy az újárgolvasás bizlalta egyedül a kóbor lelket, áróppent elő zör a fehér csár birodalmába. Fázós, hideg világot látott. Hómezőkön, befagyott tavakon katonák, mindig csak katonák vonultak kelet felé. A téli, bágyadt nap sugar szuronyok csill gásán tört meg csak néha-néha hallott egy-egy kiáltást, a mikor a sík hómezőt megszakító hatalmas tóba egy pár ezer ember az atyuskát dicsőítve elpusztult. Végig futotta aztán az egész óriási birodalmat. Látott megrendelt lelkesedést, bus lemondást, vad szenvedelmek tüzes lázítását, palotákban dolgozó tépés csinló hölgyeket. Milliókat látott összegyűlni egy parancsoló szóra, a piznos muzsik rubeltől kezdve illatos papiros pénzkegig. És hogy a fgyasztó hideg tovább űzte, felsőhajtott, a mint elhagyta az atyuska nagy birodalmának határát.

— Micsoda csodás erő, igazi ós erő van ebben a népben. Lánczokba van verve a lelke, nem úgy, mint azé, a kit én otthon hagytam. És így is, milyen félelmetes erővel nyilatkozik meg benne az az érzés, a mit föld és hazaszeretnek neveznek. Utálja ezt a most folyó háborút, mégis parancsol érzéseinek. Megy a harciba, áldoz a harcért, mert tudja, hogy kockára tett mindent a mivel dicsékszik és a mit kétszeresen fog élvezni akkor, ha szabad nemzet lesz.

A kóbor lélek ezután ásubant a tengeren s benézett Japánba. Elkábult attól, a mit ott látott. A sárga népfaj óriási lelkesedését, a mely a kulturának minden vívmányától megizmosodva harsogta:

— Az én hazámban én vagyok az ur. Az én földemmel idegen hatalom eszmája nem tiporja. Kockára teszek szabadságomért mindent.

Még szemtanuja volt, a mikor a japán pánczélos jól irányzott lövésével tönkre tette az orosz tengeri erő büszkeségét, legszebb hajóját, aztán visszatért Európába. A szabadság virágos kertjébe, Franciaországba pillantott be. Mozgott és élt ott mindenki, a kire csak reá süstt a napvilág. Egy keveset a háboruval is szókozta ott az emberek, de aztán a tegnapi félben maradt munkát lázas erővel folytatták. A gépzet működött. — A kereskedő, az iparos, a bankár, a tudós dolgozott, alkotott s ha munkájában egy pillanatra megpihent, jóleső érzés töltötte el a szvét.

Népe, a melyhez tartozott, egy kis szinpadi színezet leszámításával, büszkén vallotta magát nagyinak, hatalmasnak.

A tengeren és szárazon egyaránt nagy és hatalmas Anglia, noha száz száz hajót indított el nap mint nap tengerre, a meglevő mellett új és új megszerzésén fáradozott. Nem szégyenelte a kalmárságot, fűrgén, ügyesen alkudozott a nagy állami üzletek czégvezetőivel, a koronás főnökökkel s az alkuból kivette a maga haszát. — A kaszárnyák országa, Németország a katonai parádék mellett szintén lázas közigazsági életet élt. — Egész hadsereget mozgósított, hogy kereskedelmi szerződéseit úgy kösse meg, hogy parlamentjének nyolczvan szocialista képviselője is meglegyen azzal elégedve. — Közben egy pár csapatot leküldött Afrikába, hogy ott rendet csináljon azon a gyarmaton, a melyik vagy hatszor akkora, mint az anyaország. És hogy Amerikába futott át, elkábult a szeme attól a nagy lehetetlenül erős munkától, a mely a pénzt, a hatalmat hozta, megtartotta és

— Várjon. De megvárjon! — suttogta balkan s azzal eltűnt a szényegajtó mögött, mint egy szépséges álomkép.

Az ifju reszkető, nedves tenyerébe temette a fejét s ezt a szépséges eltűnő álomképet nézte, a kiről nemrégiben még azt hitte, hogy édes valóság, a mikor egyszer, egyetlen egyszer ott pihegett a keblén s édes, forró, szerelmes szavakat suttogott a fülébe... Vagy talán ezt is csak álmodta volna!

A függönyajtó lebbent, Ajtayné visszatért. Szemhéja kissé vörös volt, jeléül, hogy sírt. Illatos csipkekendőjét még mindig a markában szorongatta s tisztán lehetett látni, hogy egy helyen át volt nedvesülve. Tehát igazi könyvek voltak.

Komoly ünnepeiséggel foglalta el előbbi helyét, — szemben a tükörrel s aztán sokáig merengett ki az ablakon.

— Szegény Sándor! Egyetlen pillanattig sem tud ellenni nélkülem. Még az álma is édesebb, ha mellette vagyok. Ilyenkor, ha végig simítom a homlokát: mosolyog. Megérzi a lelke Mert, hogy csak áltati magnetizmus lenne, nem tudom elhinni. S ha látná, hogy milyen hálás szegény e feláldozó ápolásomért!

Az ifju ember ideges, türelmetlen mozdulatot tett.

— Miért dicséri annyira az urát — előttem?

— Hiszen az uram! Mit gondol? Kit dicsérek, ha nem őt, a határtalan jószágát? — szölt sebesen a szép asszony s kerekre nyílt szeme álmétkedással pihent az ifjun.

— Nem értem kegyedet... nem értem magamat! — lázadt fel az ifju, miután egy-

két pillanattig megdöbbenve, kétségbeesetten nézte a hölgyet. — Vagy álmodta s valami lázas-édeset, a miről kabán azt hittem, hogy valóság; vagy pedig kegyed, Flóra, szívtelen teremtés, a kinek gyönyörűsége telik a mások szenvedésében... Mondja, miért játszik, miért játszik velem?

— Én? ugyan ne mondjon ilyeneket! Épp olyan kerekre nyílt, álmétkedő szemmel nézte most is, mint az előbb. Ártatlan gyermeknek tűnt fel, a ki akaratlanul játszott a szívvél... valamikor, réges-régen... S most, hogy feladott, komolyabbá lett, nem tud visszaemlékezni a veszedelmes lángokra, a melyek felgyújtották a házat: az ifju ember nyugalmát.

Azonban csak egy-két pillanattig tartott mindez. Szépséges arca hirtelen felhajnalott a vértől. Szeme ujólag szórta azokat a régi, édes, büvöletes szikrákat, a melyek tüzes pillangóként répködtek körül az ifjut. Éppen úgy, mint „akkor”. És szólni kezdett: sebesebben, miat a zuhogó patak, a melynek utjából valami láthatatlan kéz felszakította a gátat.

— Ózinte leszek. Nem tagadok el semmit. Volt idő, a mikor azt hittem, hogy több férfi nincs a világon, csak maga. Több édesség nincs a földön, csak a maga szerelme. Igen, így volt. Maga töltötte be az álmaimat, véremnek minden cséppjét. Akkor egyszer, a mikor ott pihegtem a keblén, azt kívántam, hogy az a boldogság végnéki legyen. Ha akkor azt kívánta volna, hogy haljunk meg együtt: gyönyör lett volna a halál. Nem tagadom, mert e percze emlékezni még most is üdvösség... De ennek már vége, barátom! Örökre vége!

És a szép asszony csipkekendőjébe temette arcát. De nem sírt.

Az ifju ember a boldogság édes megdöbbenésével hallgatta e szenvedelmes szavakat; mikor azonban a lemondás komoly, ünnepies, kissé talán szinpadias vallomását hallotta, a helyett, hogy kétségbeesetten jaidult volna fel: kitérő indulattal karolta át a hölgyet.

— Ki tiltja meg, hogy ne légy az enyém, ha szeretsz?

De Ajtayné kiszakította magát a karjából.

— Kérem, esedezem, távozzék! Megmondtam, hogy mindennek vége! Ha egyebet nem, egy kis könyörületet megérdemlek magától! Illatos kendőjét a szeméhez nyomkodta s valami zokogásféle fojtotta el a szavát.

Aztán ismét megszólalt lágy, cseogó hangon:

— Látja, ez a szegény Sándor meghal maholnap. — Istenem, mit mondanának az emberek, ha nem látnák arczomon az ózinte bánatot? Mikor olyan nemesszívű volt, hogy mindenét rám iratta. Kérem, értsen meg! Mit mondanának? Mert a boldogságot nem lehet úgy eltagadni, hogy tetteteit bánatunkkal elámítsuk a kárörvendő, élesszemű világot. Le kell mondanunk, látja... Aztán, aztán... a fekete ruha sem illik a boldog arczhoz... Oh, Istenem! Istenem!

És a szép Ajtayné zokogott, zokogott nagy keservesen...

erősítette a Yankinek. És hogy végigsuhant a többi kultur-országon látta, hogy mindenütt élnek, dolgoznak, mozognak. Hódolnak annak az ábrándnak, a melynek neve nemzeti ideális a mi a külföld nagy országaiban a legszentebb dolgok egyike. És ez az ideál lassan, de biztosan ölt testet és formálódik szilárd alakká mindenhol.

És nálunk? A hazaérkezett kóbor lélek, hogy elfoglalta helyét az ő lusta magyarjának testben, azonnal tájékozva lett a honi viszonyokról.

A delegátusok hazakészültek Bécsből! Kezdődik az obstrukció Tisza István lefoglaltatta a Népszavát. És a lélek gazdája elégedetten dörmögte:

— Mozog a világ! Mi magyarok is mozgalmas életet élünk.

A lélek felsóhajtott és sirni lett volna kedve. S. B.

A jövő évi választók összeírása.

— márczius 2.

A városi központi választmány tegnap délután 4 órakor a városháza nagy tanács-termében Kovács József polgármester elnöklete alatt ülést tartott.

Ez ülésen a választmány megkezdte működését és megtette a törvény által előírt módon az elfintézkedéseket az 1905. évi választói névjegyzék egybeírása céljából az összeíró küldöttségek megalakítására.

A választmány tegnapi ülésében az összeíró küldöttségeket egyidejűleg meg is alakította. Minden küldöttségbe 3-3 rendes tag és 1 póttag van.

A város három választókerületének 6 városrészére egyébként összeíró küldöttségei ekként állítottak egybe:

Az I-ső választókerületben.

1. Csapó-utcai város rész. Elnök: Balázs Ödön, rendes tagok: Otrókosi Végh János és Publíg Ernő, póttag: Bihari István.

2. Péterfia-utcai városrész. Elnök: Simonffy Antal, rendes tagok: dr. Somogyi Pál, dr. Nyiry Ernő, póttag: Hamar László.

A II-ik választókerületben.

1. Hatvan-utcai város rész. Elnök: Márk Endre, rendes tagok: Mihalovits István, dr. Bacsó Dezső, póttag: Kiss József.

2. Piacz-utcai városrész. Elnök: dr. Megyeri Pál, rendes tagok: dr. Szűts Géza, dr. Fejér Ferencz, póttag: Hegedüs Jenő.

A III-ik választókerületben.

1. Kossuth-utcai városrész. Elnök: Rickl Antal, rendes tagok: Horváth István, Juhász Ignác, póttag: Polgári Bálint.

2. Varga-utcai városrész. Elnök: Csurka János, rendes tagok: Pálffy Gábor, dr. Kocsár Gábor, póttag: Bilkei Kövesdi Imre.

A központi választmány egyidejűleg felkérte az összeíró küldöttségek tagjait, hogy a törvényben előírt eskü letétele végett e hónap 7-én délután 4 órakor a városháza közgyűlési termében a polgármester elé megjelenni sziveskedjenek.

Munkálkodásaikat az összeíró-bizottságok e hónap 22. 23. és 24. napjain fogják eszközölni a városháza nagy tanács-termében.

Az összeíró küldöttségek működésének megkezdéséről, annak idejéről és helyéről pedig a város lakossága hirdetményi uton fog értesítettetni.

A semlegesek.

— márczius 2.

Egy dán ujság az alábbi pompás szatirát faragja az orosz-japán háborúról:

A jelenet a mennyországban történik. Szent Péter napi jelentését teszi az Ur előtt s a mikor befejezte, az orosz angyal leborul Isten előtt s a kezeit tördeli:

— Jöjj az oroszok segítségére, ő Mindenható! A csár dicsőíteni fog téged Szentpétervárott, imádni fog Moszkvában és porba omlik előtted Kazánban.

— Ne támogasd az oroszokat, mert szivtelenek! — sóhajja az Ur felé a finn angyal könyes szemekkel.

A francia angyal halkán azt sugja az Ur fülébe:

— Támogasd Oroszországot, nehogy Franciaország esődbe jusson.

Az angol angyal így imádkozik:

— Oltalmazd meg s vidd diadalra a japán lobogót, nehogy Anglia kénytelen legyen a segítségére sietni.

— Tedd tönkre mind a kettőt, — fohászkodik a kínai angyal a lelke mélyéből.

Ekkor megszólal az Ur:

— Hát hol van a japáni angyal? Nem látom . . .

— Elment a csatatérre — feleli Szent Péter. Most lövöldöz Port-Arturra rettenetes ágyuival, a melyek erősebbek még az egyház ágyuinál is.

Az Ur tétovázva néz egyik angyalról a másikra, aztán így szól Szent Péterhez:

— Hallod, Péter, hallod . . . mi semlegesek maradunk.

Öngyilkos realiskolai tanuló.

(Saját tudósítónktól.)

— márczius 2.

Az ideges érzékenységnek áldozata van. Sonn Rezső, az aradi állami főrealiskola hatodik osztályának tanulója, Sonn Adolf ker. utazó fia vasárnap reggel a Marosba ugrott s ott lelte halálát. Nem igen lehet okát találni, mi vitte erre a végzetes elhatározásra. Valószínűnek látszik, hogy komoly oka nem is lehetett reá. Ugy mondják, odahaza megpirongatták s ezért lett öngyilkossá, de viszont bizonyos, hogy már napokkal előbb foglalkozott az öngyilkosság gondolatával; legalább erre mutat több kijelentése.

Vasárnap reggel a városháza mellett ugrott a Marosba. Többen észrevették és segélyére siettek. Szíjat nyújtottak be neki, melyet megfogott, de ismét eleresztett. Vagy megmerevedett a keze vagy pedig nem akarta, hogy kihuzzák a vízből. Az ár elragadta s vitte a víz a fekete hid felé.

Közben rendőrök is jöttek oda és hosszú póznákat nyújtottak feléje, a mig a part közelében volt, de hiába. A teste keveset merült alá, mintha csak uszott volna. A fekete hidon tul ujaradi molnárok csolnakokkal elébe kerültek és kifogták. Természetesen akkor már meg volt halva.

A rendőrség részéről Vidéki Gusztáv rendőrtiszt jelent meg a helyszínen. Az öngyilkosság kétségtelen volt. Bizonyította ezt azon körülmény is, hogy a fiu a partra

letette a kalapját és arra a pénztárczáját. Így nekikészülő ment azután a Marosnak.

A fiu már napok előtt foglalkozhatott az öngyilkosság gondolatával. Egy rokonának mondta, hogy úgy érzi, megbolondul, vagy valami nagyot tesz. Elmondta, hogy nagybátyjával álmodott, a ki magával hívta az erdőbe és ő ment utána. Ez a nagybátyja Sonn József friszabó, a ki néhány év előtt a Marosba ugrott. Tényleg utána ment a fiu, mint a hogy álmodta.

NAPI HIREK.

— **Márczius tizenötödike.** Közeledek ismét az emlékeztető nap, a mely talán századokig ünnepet fog képezni a magyar nemzet életében: a szabadság, egyenlőség és testvériség kikiáltásának, 1848. márczius 15-ikének évfordulója. Bár a természetben még tél van s nem bontakozott ki teljes pompájában a tavasz, ennek a napnak emlékezte mégis az ébredő tavaszt varázsolja szemünk elé s derűt, ébredést, ezárnyaló gondolatokat fakaszt a lelkünkben, melyekkel visszazállunk a káprázatos múltba, hogy örömet, lelkesedést és ihletet merítsünk annak esodás eseményeiből. A nemzeti feltámadásnak és újraébredésnek ünnepe márczius 15-ike, melyet, ha fekete betűkkel jelez is a kalendárium, ünnepet jelent ennek az ezeréves, viharverte nemzetnek az életében. Ennek a napnak emlékeztető el az ország minden polgárának szívében, mert ekkor lett szabaddá a szó és a gondolat. A középkori, holt Magyarország ezen a napon lépett a bizonyos célokért küzdő, a szabadság alapjain álló nemzetek sorába, hogy azokkal versenyt haladjon. A kiváltságok eltörlésének, az emberi jogok egyenlőségének nagy eszméi ezen a napon jutottak diadalra, hogy beszárnyalják a félvilágot s hirt adjanak a magyar nemzet százados álmából való ébredéséről. Debreczen város közönsége is megmozdult már, hogy méltóképpen áldozzon a nagy nap emlékének.

— **A közigazgatási bizottsági ülés elhalasztása.** A városi közigazgatási bizottság e hó 5-iki ülését e hó 7-én, délután 3 órakor tartja meg.

— **A főügyészi állás betöltése.** Debreczen város főügyészi állására tegnap járt le a pályázati határidő. Összesen 22 pályázat érkezett be a főügyészi s esetleg megüresedendő alügyészi, pénztárnoki stb. állásokra. A főispáni hivatal azonban, — daczára az általános és élénk érdeklődésnek — a hirdaptudósítók előtt nem hozta nyilvánosságra a pályázók névsorát. És ezt az eljárását Domahidy Elemér főispánnak egyáltalában nem tudjuk megérteni. Hogy nyilvános pályázatnál mi utkolózni való van, annak bajos okát találni. Utóvégre, a kik valamely állásra pályáznak azok előre tisztában lehetnek azzal, hogy nevük a nyilvánosság elé kerül s az eshetőségekkel eleve számolniuk kell. Ha pedig úgy félnek a nyilvánosságtól, akkor ne pályázzanak. Egyébként pedig az ilyen titkolózások gyanut keltenek a közönség előtt

s könnyen félremagyarázzák a főispáni hivatal titkolózására való nagy hajlandóságát. Bár ismételjük, nincs módunkban a pályázók hivatalosan összeállított névsorát közölni, mégis a legjobb forrásból nyert értesülések alapján nyilvánosságra hozhatjuk, hogy a főügyészi állásra 3 pályázat érkezett be. Pályáztak pedig ez állásra Magoss György dr., a jelenlegi alügyész, dr. Vargha Lajos és dr. Irinyi István.

— A közigazgatási tanfolyam.

A miniszter kinevezte a debreczeni közigazgatási tanfolyam vizsgáló bizottságait és kérdezőbizottságát. Az egyik vizsgálóbizottság elnöke Domahidy Elemér főispán lett, helyettes elnöke pedig dr. Bartha Béla jogakadémiai tanár, a másik vizsgálóbizottság elnöke Veszprémy Zoltán megyei főjegyző, tanfolyami igazgató, helyettes elnöke pedig Pénzes Sándor árvászeki elnök. A kérdező bizottság belső tagjai lettek dr. Bartha Béla, Eisemann Oszkár, dr. Czegléd Mihály, Dávidházy Sándor, Tóth Aurél, Kozma László, Oláh Károly, Oláh Imre, Budaházy Ödön, külső tagjai Csánky Viktor, Fauszt Elek, Deák Ferencz, dr. Körössy Kálmán, dr. Nagy Lajos, Nemes Zoltán, Oláh Miklós, Papp Sándor, Somossy Béla és Toronyi János.

— A piac elhelyezése.

Holnap, esztendőnkön reggel lép életbe a piaci rendtartás. A közönség érdekében jelezzük, hogy a piac-utcai pércsi-sor holnapról kezdve a Csapó-utczán lesz. A Vár-utczától a Rákóczi-utczáig terjedő uton helyezik el a pércsi-sort. A gyümölcsárusok ugyancsak holnapról kezdve a Vecsey-ház előtt árulnak. A hatóság megtette a szükséges intézkedéseket, hogy az áthelyezések zavartalanul történhessenek meg.

— Uj főügyészi helyettes.

Ő Felső király dr. Székely István, debreczeni kir. törvényszéki bírót, a debreczeni bírói kar eme nagy tudásu, előkelő társadalmunk egyik legkedveltebb tagját a debreczeni főügyészséghez főügyészi helyettesessé nevezte ki.

— A légszeszgyár múlt évi jövedelme. A légszeszgyár igazgatósága elkészítette a légszeszgyár múlt évi számadását és be is terjesztette már a tanácshoz. A számadás szerint a légszeszgyár múlt évi tiszta jövedelme 96,245 korona 42 fillér volt.

— A jog- és pénzügyi bizottság ülése. A jog- és pénzügyi bizottság e hó 9 én, délután 4 órakor ülést tart.

— A Simonffy-utcai bolthelyiségek árverése. A Simonffy-utcai bérházban 7 bolthelyiséget ma délelőtt adtak bérbe nyilvános árverés útján. A 7 bolthelyiség közül ötöt kivettek, kettőre nem akadt jelentkező. Az árverésen jelen voltak Vecsey Imre főjegyző, dr. Magoss György h. főügyész, Kondor Kálmán számvevő és Kertész István, Jóna István bizottsági tagok.

— A Bocskay szobor költségeire a gyűjtések minden irányban megindultak. Tegnap 56 korona 11 fillér érkezett a szobor alapra a vármegyeházához. Földes község előljáróságának a gyűjtése ebből 36 korona 11 fillér. Föl-

des község pedig 20 koronát szavazott meg e célra.

— A rendőrség büntügyi osztályához beosztattak Kovács Kálmán tb. aljegyző és Szombathy János r. fogalmazó, akik ma meg is kezdték hivatalos működésüket.

— A husz koronán aluli számlák bélyegmentessége.

A kereskedői és iparos köröknek régi kívánságuk, hogy a husz korona értékben aluli árukról szóló számlákat bélyegmentesen állíthassák ki. Ez a kívánság jogos és méltányos és megvalósítása az államkincstárnak sem okozna számbavehető kárt. Az ilyen számlákat ugyanis legtöbbször készpénzfizetés esetében a bevásárló megbízott, cseléd stb. ellenőrizhetése céljából állítják ki. Már pedig kétségtelen, hogy a számlabélyegnek csak akkor van értelme, ha a számla hitelre való vásárlás esetén a később megfizetett összeg nyugtatóványozására szolgál. De készpénz fizetés esetén, midőn nyugtatóványra szükség nincs, bélyegről sem lehet szó. Méltányos tehát, hogy az ilyen alkalmakból kiállított számlák, melyek természetüknél fogva husz koronánál magasabb összegről alig szólhatnak, a felbélyegzés kötelezettsége alól felmentessenek, annál is inkább, mert az államkincstár sem károsodnék, hiszen minden szigorú ellenőrzés dacára a bélyegkötelezettséget ma is kijátszák. Több kereskedelmi kamara felterjesztésben megkérte ezért a kereskedelmi minisztert, hogy a husz koronánál kisebb összegről szóló számláknak bélyegmentes kiállítását engedje meg.

— Batthyány Lajos pipája.

Gyászos ereklyét szerzett a múlt napokban Darnay Kálmán sümegi muzeuma részére: Batthyány Lajos remek művi pipáját, melyet 1849. október 6-áig az Ujépületben használt és midőn lemondott azon reményről, hogy kegyelmet nyer, megajándékozta vele börtönörét. A karcu hosszonyaku, szépen kiszivott tajtékpipán művészi domborműben rajta látható Batthyány Lajos B. L. monogramja felett a grófi korona. A pipa két fele, egy közepe ezüst veretes, lapos kupakját virágvéset fonja körül. A pipa budapesti készítés, mint azt az ötvös-jegy mutatja. — Készült 1844-ben.

— Az Orsz. izr. tanítók alföldi fiókköri közgyűlése Szolnokon. Debreczen központtal működő Orsz. izr. tanítók alföldi fiókköre tegnap Szolnokon tartotta látogatott közgyűlést Kuthi Zsigmond helybeli izr. iskolai igazgató elnöksége mellett. A titkári, előadói tisztséget Lippe József tanító látta el. Az egész kör a szolnoki izr. hitközség vendége volt. A közgyűlésen mintegy 120 tanító és Szolnok város előkelősége, a város polgármestere, Lippe Vilmos kir. táblabíró, hitközségi elnök, dr. Zoltán tanár, iskolaszéki elnök, dr. Heves Kornél poéta pap, Kaiser bankigazgató, Eötvös kir. tanfelügyelő stb., stb. vettek részt. A gyűlés délelőtt 10 órától délután fél 2-ig tartott. — Gyűlés után 120 terítékű bankett volt, a hol is számos, szebbnél-szebb felköszöntő hangzott el.

— Intő szó a kivándorlóknak. Hajdumegyében az utóbbi időben nagy arányokat öltött a kivándorlási kedv. Pedig hát Amerikában sem repül a sült galamb az emberek szájába, mint ez az utóbbi értesülésünkben kiténik. Zombory István hazánkfia, a szaint-louisi drótpálya-gyárnak

vezető mérnöke levelet írt, a melyben különösen a magyar intelligens elemet figyelmezteti, hogy ne vándoroljon Amerikába. Az intelligensebb emberek csalódása Amerikában sokkal keserveesebb, mint a paraszté, a ki bebé, izzasztó munkával valahogyan mégis meg tud élni. A szaint-louisi kiállításra is ezrével tódulnak az intelligens, kalandos magyarok, hogy ott minden nap azon siránkozzanak, bár volna utiköltésük — haza. A levél íróját napnap után keresik fel éhséggel küzdő intelligens magyar emberek. Van közöttük akárhány diplomás mérnök is, de nem tud nekik állást szerezni, mert nem értik az amerikai angol tájszólást. Nem elég az a negyven dollár, a mit Hobokenben kell a vámhivatalban felmutatni, hanem legalább is annyira van szüksége a kivándorlóknak, a miből fé évig élélhet, hogy a viszonyokba beleszokják s az amerikai angol nyelvet alaposan elsajátítsa. Szaint-Louisban manapság állást keresni teljesen hiába való fáradság.

— Talált pénz. Egy kisebb mennyiségű pénzösszeg találtatott s miután tulajdonosa mindezeideig nem jelentkezett, felhívják a közönség annak tudomásul vételére, hogy az a rendőrkapitányság büntügyi osztály főnökénél őriztetik, hol kellő igazolás után jogos tulajdonosa átveheti.

— A szegedi koszoru affér. A szegedi Kossuth-szobor megkoszoruzása miatt, mint tudjuk, megindította a vizsgálatot a hadbíróháza három szegedi öreg katona ellen, a kik már hónapok óta az aradi vár börtön lakói. Az ominózus koszorut egy szegedi virágkereskedő üzletében készítették a szegedi katonák s ezt a virágkereskedő elboresztott cselédje, Vida Juliánna, besugta a katonai hatóságának. Az aradi hadbíróháza most kihallgatta a virágkereskedő üzletvezetőjét, Mosolygó Margit szegedi leányt is.

A múlt hetekben bizalmas megkeresés érkezett az aradi hadbíróháztól a szegedi polgármesteri hivatalhoz. Horváth Károly virágkereskedő üzletvezető kisasszonyának, Mosolygó Margitnak Aradra való megidézését tartalmazta ez a megkeresés. A szomorú ügyben számtalanszor megzaklatott kisasszony tiltakozott a kihallgatás ellen, de tiltakozása nem használt. El kellett utaznia Aradra, a hol azután kihallgatta őt a várban a hadbíróháza. Három magasrangú tisztből állott a tanács. A negyedik tiszt a tolmács szerepét töltötte be. Az általános kérdések után a vizsgálat iratait olvasták fel előtte. Mosolygó Margit a délelőtt 10-11 óráig tartó kihallgatás folyamán előadta, hogy október elején, egy napon, estefelé két utász-katona jelent meg Horváth üzletében. Feliratot szalaggal ellátott babékoszorut rendeltek és az arát azonnal ki is fizették. A katonákat nem ismerte. A koszorut még október 6-ika előtt elkészítették s néhány napon át a szalaggal együtt az üzlet kirakatába volt helyezve közszemlére. Akkor nem tűnt fel senkinek, pedig nagyon sokan látták. A koszorut nem katonák helyezték a szoborra. Október 6-án reggel 4 és 5 óra között Horváth Károly 2 tanonca vitte el a koszorut a Kossuth-szoborra. Közben megnyitott az ajtó és három megtörtött utászbaka lépdelt be egymásután minden kíséret nélkül. A szegedi rabkatonák voltak. Mosolygó Margitot mindegyikkel szembesítették. A virágos kisasszony azt vallotta, hogy nem emlékszik a katonák arcára, se hangjára. Nem is tudná őket felismerni. A rabkatonák viszont azt erősítették, hogy ártatlanok. Mosolygó Margitot nem ismerik,

soha sem látták. Mielőtt Mosolygó Margit elhagyta volna a hadbírósg tanácskozó termét, vallomására esküt tett. Majd így szólt hozzá az enök:

— Miért tagadta el kisasszony, a vizsgálat során, hogy katonák rendelték meg a koszorút.

— Mert honleányi kötelességem hallgatást diktált, sajnáltam a szegény katonákat, — mondta remegve a kisasszony. — Nem is mondtam volna el soha, ha Vida Juliánna el nem árul bennünket.

Mosolygó Margitnak azután tudomásra adták, hogy az ügy kihallgatásával befejeztették. Ugyanakkor, mikor Mosolygó Margit az aradi várban tett tanuvallomást, a szegedi Mars-téri kaszárnyában még három tiszt Mosolygó Margit testvérét, Mosolygó Ionkát hallgatta ki. A Mosolygónővérek együtt vannak alkalmazva a Horváth-üzletében. Mosolygó Ionkát is megidéztek. Az idézés délelőttre szólt, de a kisasszony nem ment el. Délután a rendőrség figyelemztette, hogy eleget kell tennie a katonai hatóság kérdésének. Erre délután meg is jelent Mosolygó Ionka a Mars téri kaszárnyában. Hasonló vallomást tett, mint nővére Aradon. A vizsgálattal megbízott szegedi bizottság aznap még utoljára kihallgatta az áruló eselődleányt, Vida Juliánát és Horváth két tanoncát, kik a katonák koszoruját elhelyezték a Kossuth-szoborra. E tanúk vallomásairól felvett jegyzőkönyveket áttették az aradi hadbírósghoz, mely most már a legrövidebb idő alatt meghozza az ítéletet.

A három rabkatoná, Dóczy Antal, Macsó István és Csurka Lajos előtt nem-sokára ki fogja hirdetni az ítéletet az aradi hadbírósg.

— **A n k barátja.** Szathmári István napszámos a nők barátja. Legalább mint részegen — a hu nor nem minden híjával, vallotta a rendőrség előtt, nagyon szereti a nőket. Tegnap azután nagyon eklatáns módon nyilatkozott meg a vármegyeház előtt sétáló hölgyeknek utját állta. Bekísérték a rendőrségre s szigorúan megbüntették.

Mentzénél van mindenféle, a mi szép, jó s a mi kéne.

— **Talált arany gyűrű.** Folyó hó 27 én találtatott egy arany gyűrű s miután tulajdonosa mind ez ideig nem jelentkezett, felhivatik a közönség annak tudomását vételére, hogy az a rendőrkapitányság bünygyi osztály főnökénél őriztetik, hol kellő igazolás után jogos tulajdonosa átveheti.

— **Letzter József fényképészeti, festészeti és fényképnagyítási műterme Piac-utca 44., dr. Ujfalussy haz. Állandó fényképkiallítás a műterem kapubejáratalnál levő kirakatokban.**

— **A ki kertjét** szereti, szép virágokat és kitűnő konyhakerti terményeket akar, az fedezze magszükségletét Ma-uthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésében Budap-sten, Rottenbiller-utca 33. A cég idei árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkinek ingyen küldi. Ezen árjegyzék az általánosan ismert, világhírű, kitűnő magvakon kívül, még a különösen érdekes és meglepő konyhakerti és virágujdonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

TÁVIRATOK.

A képviselőház ülése.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

(Érkezik d. u. 1/2 órakor.)

Budapest, márczius 2.

Ma volt az első rendes ülése a Háznak, a tegnapi formai ülés után. A tanácskozások menetéből megállapítható, hogy egyrészt *Tisza* erősebb eszközökhöz akar folyamodni s ma is kifejezéseiben már nem mérsekelte magát, másrészt, hogy ezekkel az eszközökkel szemben találja az ellenzékét.

A mai elég zajos ülésről a következő táviratokat kapjuk:

Az ülés megnyitása után Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter bemutatja a német és olasz kereskedelmi szerződéseket.

Plósz Sándor előterjesztései után, **Tisza** István 3 új javaslatot terjeszt be és pedig a *megyei tisztviselők*, a *községi jegyzők* és az *állami anyakönyvi törvények* módosítására vonatkozólag.

Berzeviczy Albert jelenti, hogy a felekezeti népiszkolai tanítók fizetés rendezése is rövidesen sorra kerül.

A jobb oldal élénken helyesel, a baloldal, — mely nem sok garanciát lát a kormány kijelentéseiben, hallgatagon viselte magát.

Holló Lajos kifogásolja, hogy a minisztertanács Bécsben, Magyarországra nézve idegen kerületen ülést tartott és pedig olyan ügyekben, a melyek csupán Magyarországot érintik.

Tisza István kijelenti, hogy röviden válaszol, mert a házszabályokat tiszteletben akarja tartani. Most pedig fontos állami ügyek tárgyalására kell az időt felhasználni. Bécsben mindössze egy miniszter tanácsot tartottak, a melyen referált minisztertanácsairól, a második miniszter tanácsán fontosabb dolgok nem fordultak elő. Napi kérdésekről diskuráltak csupán, meg a szép asszonyokról.

Lengyel Zoltán: De a szép asszonyok soha sem beszélnek önmagukról. Azokat önök nem érdeklik.

Tisza István szemrehányást tesz a támadásokért. Pedig a kormány mindent megtesz, a mit megtehet; 3 hó alatt megoldotta a tisztképzés kérdését is. Megtörtént más alkalmakkor az is, hogy egy beteg miniszter ágyánál tartottak minisztertanácsot.

Lengyel Zoltán: Hát a szép asszonyok ágyánál nem?! (Általános derűtség.)

Günther Antal: Szintén igazat ad Holiónak. Bécsben nem lett volna szabad minisztertanácsot tartani.

Tisza István: Csodálja, hogy Günther, a kit komoly politikusként ismer, ilyen súlyosan válságos helyzetben, szintén ilyen frivol és gyermekes haszontalanságokkal hozakodik elő.

Óriási láрма tör ki erre az ellenzéki oldalokon. Rendre, rendre, — kiabálják.

Csávozszy Lajos: A mit a miniszterelnök mondott, az szemtelen beszéd.

Günther Antal: Kijelenti, hogy kár a kormány politikáját ilyen modorban védelmeznie a miniszterelnöknek, mert ezzel a frivol magatartásával csak megsúlyosítja a helyzetét. Ezek az eszközök nem vezetnek a megoldás felé.

Tisza István azt mondja, hogy a közbeszólások nagyon alacsony nívón vannak tartva.

Kubik Béla visszautasítja az ellenzék közbeszólói nevében a miniszter megjegyzését.

Tisza István: Már pedig az én megjegyzésem vagy találó, vagy nem. Ha találó, akkor nincs ok a visszautasításra, ha pedig nem találó, akkor úgy sincs jelentősége.

Lengyel Zoltán és **Olay** Lajos felszólalása után 20-nál több képviselő aláírásával zárt ülés elrendelését kéri.

A zárt ülést elrendeli elnök s azon heves támadásokban részesítik **Tisza** István miniszterelnököt a parlamenti tekinetlyt sértő goromba és durva megjegyzéséért.

Olay Lajos jelesen fejti ki, hogy a miniszterelnök új iskolát kezd, az erőszakos durvaság iskoláját, de sem azzal, sem a pöffeszkedő göggel nem megy semmire, mert ezek az eszközök egyáltalán nem alkalmasak a parlamenti helyzet szanálására.

Budapesti árutözsde.

A „Debreczen“ távirati tudósítás.

— Déli zárlat. —

Márczius 2

Készáru: 10—15 olcsóbb.

Buza áprilisra	8 66—8 67
„ októberre	8 49—8 50
Rozs áprilisra	6 88—6 86
Zab	5 74—5 76
Tengeri májusra	5 49—5 50

SZÍNHÁZ.

Egyenlőség. Barrie fantasztikus színműve tegnap este is szép közönséget vonzott a színházba, ami bizonyítéka annak hogy a debreczeni intelligens közönség a darab fantáziája daczára átérezte azokat a mély gondolatokat, igazságokat, melyeket a nagy angol író ebben a csodás alkotásu színművében megírt.

A tegnapi előadás is úgy kiállítás, mint játék tekintetében méltán sorakozott ez eddigiekhez.

A szép számu közönség különben tegnap este ünneplésben részesítette egyik főszereplőt, a társulat kedvelt és igazi művész tagját: **Faragó** Ödönt.

Nem sok egyéniségéhez illő, művészi tudásának megfelelő szerepben játszott mióta itt van, Lord Loam szerepe azonban egyike azoknak, melyekben **Faragó** külsőképen is tökéletesen egyéníteni tudja a lélek által átértett, a kedély által megragadott jellemet.

Faragó azok közé a színészek közé tartozik, ki mindig tisztában van szerepének *belső* tartalmával és ő külsőképen is olyan, hogy már így is megfelel a szerep jellemének, *belső* tartalmának. A jellem ott ül arcán, szemében, hangjában. Gondosan áttanulmányozza szerepét, behatol lelkileg tehetsége erejével a szerep jellemébe és így alkotja meg azokat a művészi alakításokat, melyeket tőle láthatunk. **Faragó** mint igazi színművész saját életéből ad életet annak a színpadi embernek s úgy emészti, fogyasztja magát művészetéért, melyért rajong.

Méltán szereti, becsüli a közönség **Faragó**t és csak valódi művészete iránti tiszteletének ad kifejezést akkor, mikor ünnepli és a színészek mindig kedves meglepetésben részesíti.

Rászolgált Faragó a tegnapi ünneplésre és kitüntetésre. Megjelenésekor Janatka virágüzletében készült izléses pálmacsokrot nyújtottak fel, melyen öt pecsétetes pénzes levél volt. A levél tartalma csak fokozta Faragó kedvét és a közönség sem maradt adós szeretett színművése iránt. Tapsban, ünneplésben volt része. Az igaz érdemet jutalmazták tegnap este a színházban. *L. J.*

A Lotti ezredesei ma utoljára kerül színpadra a szezonban Felhő Rózsival. Az előadás iránt nagy az érdeklődés s telt ház veszt bucsút a Felhő pompás Lotti-jából.

Niciss. Felhő Rózsi holnap a Niciss-ben lép fel, melyben tavaly olyan nagy sikereket aratott. Azóta Felhő Rózsi megszerezte azon kuplék előadási jogát, melyet Pálmay Ilka énekelt, ezek közt a „Miért is van szárnya az időnek” kezdűt. Ezeket a kuplékat ugyanis csak jogdíjilletmény fizetése mellett lehet Magyarországon énekelni.

A fecskék. Konti-nak a fővárosban nagy sikert aratott „Fecskék” című bájos zenéjü operettje nálunk 10-én kerül először színpadra. A próbák serényen folynak a darabból. Az operett főbb szerepeit Felhő Rózsi, R. Réthy Laura, Havasi Szidi, Püspöky Rózsi, Mezei Andor, Iványi Antal, Szilágyi Aladár és Virágháty Lajos játsszák.

Országos gazdatiszti kongresszus.

— márczius 2.

A Nem-Okleveles Gazdatisztek Országos Egyesülete vasárnap (február 28 án) Budapesten, a váci-utcai városháza tanács-termében, Szluha István orsz. képviselő elnöklése alatt választmányi ülést tartott. A felolvasott igazgatói jelentés szerint a Nem-Okleveles Gazdatisztek Országos Egyesülete úgy van, mint tagokban rohamosan gyarapodik és pedig azért, mert az egyesület leikes akcióit fejt ki az általa képviselt nagy gazdatiszti osztály jövőbeli érdekei körül a merőben hibás törvényrevíziójának legerélyesebb sürgetése, a nyugdíj- és segélyügy szervezése stb. által, jelenbeli érdekeit pedig különösen az állás-nélkülieknek mielőbbi alkalmaztatásukba s hozzá minden költség nélkül való juttatása által istápolja.

A sok ezer magyar család elzüllesztésének megakadályozására vállalkozott egyesület ezen a legutóbbi választmányi ülésen is jelét adta hivatottságának azzal, hogy Merza Márton igazgatója által indítványt tétetett, a mely szerint az országos egyesület tiltakozik az O. M. G. E. által propagált meglehetősen reakcionárius izű s a Bach-korszakra emlékeztető különleges vizsgálat szurrogátumos intézménye ellen és a szerzett jogok tisztá elvének érvényt szerezni akaró országos gazdatiszti kongresszust hív össze Budapestre Husvét másodnapjára.

Ezt az indítványt a választmány egyhangulag elfogadta és nyomban ki is küldte a szervező- és rendező-bizottságokat. — A szerzett jogok megmentésére Magyarország

összes gyakorlati gazdatisztei és a szintén erősen érdekelt földbirtokosok s bérlők is fel fognak hivatni, hogy a kongresszus sulya a nagy, magyar társadalmi érdekeknek megfelelő legyen. A kongresszus védői tisztére az ország több kitűnőségét fogják felkérni.

Rabló verklisek.

— Saját tudósítónktól. —

— márczius 2.

Vakmerő rablás történt a múlt héten a nyitramegyei Radosóc községben, a hol három csavargó verklis Petrás Mihály koresmárost kirabolta.

A verklisek a községben a nyakukba akasztott sipládjával házról házra járva mulattatták a közönséget. A három ember este Petrás Mihály koresmájában került össze s miután jó ideig elmulattak, arra kérték a vendéglőst, adjon nekik éjjeli szállást. Petrás az ivószobában helyezte el a vendégeit s aztán ő is aludni tért a családjával.

Éjfél után Petrás arra ébredt, hogy az ivóba nyíló bezárt szoba ajtaját benyomták. A zörgésre Petrás gyufát gyújtott s rémulve látta, hogy az ágya előtt áll a három ember, mindegyik revolvert tartva a kezében, Petrás agyonlövésével fenyegette, ha mozdulni mer.

A megrémült ember és felesége az ijedelemtől szólni sem tudtak, a mit a rablók arra használtak fel, hogy a szekrényeket felszaggatták s az ott talált 175 korona készpénzt és 100 korona értékű ékszer magukhoz vették. Ezzel azonban ugylátszik nem voltak megelégedve, mert Petrás és feleségét kegyetlenül összeverték, a miért nem tudtak több pénzt adni.

Mikor aztán belátták, hogy több pénzhez már nem juthatnak, a megkínzott házaspárt megkötözték s aztán a sötét éjszakában menekülni akartak. A mikor az ablakon kiugráltak, a véletlen odahozta Tomcsik András éjjeli őrt, a kit a három rabló, hogy menekülhessenek, kegyetlenül összeszurkáltak.

A megszurkált éjjeli őr csak hajnal felé tért magához s akkor fellármázta a közeli házak lakóit, a kik aztán kiszabadították Petrásékát is. A három rabló elmenekült s most mindenfelé keresi őket a csendőrség.

Egyetemi hangverseny Turkevén.

— márcz. 2.

A Hittanszaki Önképző Társulat és a főiskolai énekkar, nagyszabású és fényes erkölcsi és anyagi sikerrel koronázott egyetemi hangversenyen jelen voltak:

Asszonyok: Ács Alberné, Adamecz Leoné, Barla Sándorné, Barla Jánosné, Bonyhai Józsefné, Csiba Károlyné, Debreczeni Dánielné, ifj. Debreczeni Károlyné, Frankó Györgyné, Futó Józsefné, Finta Sándorné, Gajzágó Jenőné, Györffy Péterné, Györffy Lajosné, Györffy Kálmánné, Harsányi Sándorné, Huszár Miklósné, Herczeg Sándorné, Koháry Józsefné, Mihály Lászlóné, dr. Nánássy Endréné, dr. Nagy Istvánné, Nagy Béláné, Osváth Sándorné, Szabó Sándorné, Széki Péterné, Simon Lászlóné, Sütő Józsefné, Tóth Istvánné, Tóth Lajosné, B. Tóth Lajosné, Vámos

Istvánné (Kisujzállás), Karácsonyi Béláné, dr. Jaszat Ármáné, Korik Lajosné, Rigó Ferenczné, Veres Istvánné, özv. Rázsó Antainé, Pete Gaborné.

Leányok: Barna Ida és Juliska, Bonyhai Terike, Debreczeni Zsuzsika, Frankó Konstancia, Finta Esztiike, Györffy Juliska, Györffy Eszter, Harsányi Ilonka, Hegedüs Mariska, Huszár Margit, Homolya Etelka, Konáry Esztiike, Kóta Sarolta, Rácz Teruska, Sütő Ilonka, Szeremley Bella és Ilonka, Szabadffy Piroska és Margit, Simon Róza, Tóth Vilma és Ilonka, Tóth Ilonka, Tóth Ilonka, Tóth Margit, Vámos Juliska, Vég Irénke, Kis Erzsike (Mezőtur), Técsy Erzsike (Kisujzállás), Pete Mariska (Kisujzállás), Rigó Ilonka (Kisujzállás), Rázsó Erzsike (Kisujzállás), Veress Terike (Kisujzállás), Vodiczka Adél (Mezőtur), Sarkadi Nagy Margit (Tisza Sás).

A turkevei egyetemi hangversenyen felülfizettek:

Czihát Károly polgármester 46 korona, Nagy János takarékpénztári igazgató 40 korona, dr. Nagy Sándor orvos 26 korona, dr. Nánássy Endre ügyvéd 20 korona, Frankó György kereskedő 20 korona, özv. Debreczeni Imréné urnő 14 korona, dr. Tóth János országyűlési képviselő 10 korona, Hajdu János földbirtokos 10 korona, dr. Nagy István ügyvéd 10 korona, Nagy István főjegyző 10 korona, Szűcs Mihály 10 korona, Gajzágó Sámuel földbirtokos 10 korona, dr. Eadrédy Pál ügyvéd 8 korona, Szabó Sándor lelkész 6 korona, Huszár Miklós földbirtokos 6 korona, dr. Bátorkesz Béla orvos 8 korona, A. Tóth Sándorné urnő 8 korona, Soós András földbirtokos 5 korona, Kenéz Mihály 5 korona, Soós Imre 5 korona, Sarkady Nagy István lelkész 4 korona, Sütő József ny. tanító 4 korona, Fagyas István 4 korona, Veress István 2 korona, Herczegh Sándor 2 korona, Adametz Leó 1 korona, Barna János 1 korona, Barna Sándor 1 korona, özv. Györffy Péterné 1 korona, özv. Debreczeni Károlyné 1 korona, Kálmán Mátyás 40 fillér, Erdy Károly 30 fillér, Nagy Sándor 20 fillér, Gőz Mihályné 20 fillér.

A nemesszivű adakozóknak a megsztos ezél érdekében hozott tiszta áldozatokért nagy nevű alma materünk mostani ifjúságának s közelebbből a Hittanszaki Önképző Társulatnak őszinte és igaz köszönetét ezúton is kifejezi Harsányi Pál főisk. szenior, a H. O. T. elnöke.

IRODALOM.

A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent XI-dik évfolyam 5-dik füzeté a következő szép zeneműjondságokat közli: 1. Sipos Antal „Feltekintek a csilagos égre”, nagyon szép, hangulatos magyar dalát. 2. Hetényi Albert „A hamis tanu”, melodramát Arany János költeményére. 3. Tschiaowsky Péter „op. 40”. „Chanson triste”, szalondarabot. 4. Schumann Róbert a) „A róza és lilium” — „Die Rose und Liliu”, b) „Ha szép szembe nezhetek” — „Wenn ich in deine Augen seh”, műdalokat. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a minden zenekedvelőnek kiváló fontosságú zenemű folyóirat minden egyes füzeté, úgy, hogy előfizetői az érdemesebb zeneműveket, melyek az év leforgása alatt megjelennek, s havonta kétszer megjelenő füzetekben kapják. Előfizetési ára egész évre 24 füzetre 12 korona, félévre 12 füzetre 6 korona, egy negyed évre 6 füzetre 3 korona. Előfizethet a most folyó I. évfolyamra, valamint az előző évfolyamokra is, Budapestben a „Zenélő Magyarország” (Klöner Ede) zeneműkiadóhivatalában, VIII. József-körút 22/24, hol egyuttal minden nyomtatásban megjelent zenemű a legolcsóbban megszerezhető.

Gyakorlati baromfi tenyésztés ezimen új könyvet irt Parthay Géza az Országos Baromfitenyésztési Egyesület

igazgatója. A könyv részletesen foglalkozik a haszontyuk-, pulyka-, gőngytyuk-, kacsa- és ludtenyésztéssel. — Részletesen ismerteti mindazon fajtákat írás és képen, melyek a tenyésztésben a legnagyobb hasznot adják. Parthay több ideig volt külföldi tanulmányuton, ezen könyvében összegezte külföldi tapasztalait, így a „gyakorlati Baromfitenyésztés” nemcsak a legjobb baromfitenyésztési munka, hanem nélkülözhetetlen segédesszövege nemcsak a szaktenyésztőknek, hanem minden baromfi tartó gazdasszonynak is, mert abból megtanulhatja, hogy és miképpen lehet ea baromfiakat sikeresen és hasznosan tenyészteni. A művet 73 csinos kép teszi érdekessé; ára 3 korona. Megrendelhető ezen összeg előleges beküldése mellett a Szárnyasaink kiadóhivatalában Budapesten, Rottenbiller-utca 30. szám.

„Érdekes könyvtár” márciusi füzeté a következő tartalommal jelent meg: Toth Béla: „Igazmondó Kelecsény”. (Elbeszélés.) Szabóné Noga Janka: „Hamupipőke”. (Elbeszélés.) Szabolcska Mihály: „Idegenben”. (3 költemény.) Fesztó Árpád: „Paraszt virtus”. (Novella.) — E gazdag szépirodalmi tartalom mellett még az ismeretterjesztő apróságok rovata, ugyancsak a rajtvételek rovata is, melynek minden egyes megfűjtője, kivétel nélkül, könyvjuttatásban részesül. — Az eddigi füzetekben a fenti irókban kívül Mikszáth Kálmán, Eötvös Károly, Gárdonyi Géza, Jakab Ödön, Szabó Endre, Dalmady György, stb. tehát kizárólag elsőrangú magyar írók dolgozatait közölte az „Érdekes könyvtár”, mely lassanként sikeresen hódítja magához a „Gartenlaube”, „Über Land und Meer” és a többi selejtes tartalmú német füzetes vállalat publikumát. Az „Érdekes Könyvtár” előfizetési ára negyedévre csak 1 korona, mely összeg az „Érdekes könyvtár” kiadóhivatalába (Budapest, V., Kálmán-u. 2.) küldendő.

Nyilvános nyugtázás.

A m. kir. posta- és távirtdai al-tisztek és szolgálk által megtartott jótékony célú táncmulatságon felülfizettek: dr. Wolaffka Nándor püspök, Popovits István postafőnök 10—10 koronát, Csath Zsigmond postafőnök 8 koronát, P. Nagy Árpád 6 koronát, Bekény Péter, Kardos László, Reichmann Armin, Debreczeni Lajos, Horváth István, Dankó Mihály, Szeredi József 5—5 koronát, Kontsek Géza, Rószinger Lajos, Kernhoffer József, Kupay József, Sz., Bartha József Nyíregyháza, Szeőke Imre 4—4 koronát, Sándor Imre és társa, Kitter Ede, Rosenberg A. özvegye és fia, Materny Lajos operas, báró Josinezy Miklósné urnő, Hegedűs László, Papolezi József, Szilágyi Sándor, Nagy Sándor, Kripkó József, özvegy Szikszay Józsefné urnő, Tóth László 3—3 koronát, Boros József, Horváth András, Kovács Kálmán, Halasi János, Farkas Gábor, Liszka Nándor, Márkus Jenő, Füleky Pál, Bartha István, Kállay Frigyes főhadnagy, Groszman Ignác, Varga és Vass, Riesz Lipót, Scháger Károly, Boros Izidor, Mentze Henrik, Molnár Albert (T.-Csege), Mezei Albert, Biró Jenő, Haadsala Péter, Szilágyi Károly ügyvéd, Jónás Mór, Dobozi Ede, Dongó Péter (K.-Bajos), Kaiser Mária (o. m. Egyek), Szöllősi Mihály, Seprényi János, Szilba Gyula, Benedek Béla, Lukács Dezső, Szabó János, Czirnusz József, Vásárhelyi Béla, Pralovszki András, Halász Izidor, Fáy Iona postamester, Hoffmann és Kronovitz, Hajós Izabella p. m. (M.-Tárkány), Kemény János, Hollander Dezső, Falk Lajos, Karap Mór, főtiszt. Varju Lajos, Borsos Kata, Szabó Mihály, öz. Berger Henrikné, Kenyeres Károly, Licht-

blau Albert, Konrád Gyula, Darvas Miksa, Debreczeni Eiső Takarékpénztár 2—2 kor. Jankus István, Püspöki Lajos, Havas Dávid, Szilva Ödön, N. N., Lengyel János, Nagy Sándor, Dihen János, N. N., Korom József 1—1 kor., N. N. 6 kor., N. N. 60 fillér, Bar Mariska 80 fillér, Ujfehértói postahivatal 4 kor. Összesen: 257 korona 90 fillér. A melyért fogadják a neves szívű adakozók, mint a jótékony cselekedésekben tett adakozásukért szívvel jövő hálás köszönetünk nyilvánítását. Debreczen, 1904 évi február hónap 13-án. A rendezőség.

REGENYCSARNOK.

Csárdai történet.

Írta: Harangi József.

(6)

— Hát azután hol látta maga azt a kísértetet?

— A temetőben a grófok sírboltja mellett.

Enekes Mátyás hirtelen a fejéhez kapott, észbe jutott a két zsendar beszéde. Azzal valami összefüggésben kell állania a sírásó előadásának is. De mennyiben?

— Hallott maga az éjjel két lövést a temetőben? — kérdé.

— Hiszen éppen arra jöttem ki a kunyhóból! Hát kánt'ram is hallotta?

— Maga ne kérdezzen, csak feleljen. Hát két zsendart látott-e szaladni a l'vés után az országon?

— Nem láthattam, mert az én kunyhóm völgyben fekszik, onnan nem láthatok az országra.

Vastag Jankó ismét kivette a pipát a szájából, a szárával megyakarta a szemöldökét, fejét jobboldalról balra, onnan meg vissza látta azt gondolta, hogy kértett valamit, a mire várnia kell a feleletet. A kántor azonban ügyet sem vetett reá, tovább folytatta a kérdézősködést, a min Jankó ur végtelenül megbosszankodván, nagyot rugott az asztalon és háttal fordult a beszélők felé.

— No, hát azt mondja meg, Kaszás uram, milyen formá volt az a kísértet?

— Egy nagy fehér lepedő volt rajta, a szemei úgy villogtak, mint két szentjánosbogár, hosszú lábaival egyik sírdombtól a másikra lépegetett, de a mi a legborzasztóbb —

— No, mi az a legborzasztóbb?

— A mint észrevettem, egészen a temető kapujáig szaladt utánam. Hallotta volna kánt'ram, hogy esőrompolt lábain a láncz, — én még most is fádom, ha rá gondolok.

Vastag János uram a temetőcsész utóbbi szavaira ismét szembefordult vendégeivel, szemelt Kaszásra merész és jelentőségelteljes arccsal, ünnepélyesen kérdezett valamit, a minek azonban csak a vége volt hallható, mely is ilyen formán hangzott: „No!”

— Mi tetszik? — mondá Máté feléje fordulván — Talán nem hiszi, a mit mondok?

A csapláros hitelt adott a temetőcsész elbeszélésének, ebbeli meggyőződését ki is nyilvánította balszemének egy huayoritásával, a kántor ellenben kötekedve kiáltá:

— Na, na, Kaszás uram, bizonyosan felöntött valahol a garatra, káprázott a szeme és kéket, zöldet látott, mikor a temetőn keresztül jött. Bizonyosan valami régi haragosa kergette meg, csak hogy szégyenli bevallani s evvel a mesével akar felültetni minket.

— De a teremtfáját, kánt'ram, nincs az az ember a világon, a kitől én elszaladjak.

— Mégis szaladt a debreczeni csatában.

— Igen, mert ott nem emberek voltak, hanem muszkák! — Nem estem ám a fejem lágyara, látom én, a mit látok! A magam árnyékától sem széppenek meg,

van kurázsím is annyi, mint akár tíz embernek, mert tíz helyen van belyukasztva a koponyám. De a mit az imént láttam, az nem anyától született, hanem kísértet volt, arra fejemet tesszem!

— No, no, Kaszás uram, ilyen ezudar hidegben megfáznának a kiértetek — egy szál lepedőben!

A csapláros megfogta a sírásó kezét, olyan bizalmasan nézett reá, mintha titkot akarna rábizni, azután fontoskodó hangon, biztatólag mondá:

— Beszélje el!

— Igazsága van! — kiáltá Kaszás, — itt a csomó! Elmondom a dolgot, úgy a mint van; majd meglátom, kifiguráz-e még akkor is kánt'ram uram!

— No hát először igyunk, hogy meg ne ijedjünk, azután kezdjen hozzá, Kaszás uram.

Egy percnyi hallgatás a boros kanocsók ürülése után a temetőcsész szólanival kezdett.

— Tudja-e, kánt'ram, mikor temettük el a legfiatalabb grófot, a ki a mi huszárainknál őbester volt, azután, hogy vége lett mindennek, el akartak a zsendarok fogni, de már akkor a koporsóban feküdt? No ha tudja (sz hogyne tudná, mikor maga kántálta el) hát akkor azt is tudja, hogy az ez előtt egy hónappal történt. Akkor éjszaka, a temetés után láttam először a kísértetet.

— Micsoda? — Hát máskor is látta már?

— Láttam, már — tudom is én hány-szor láttam, de olyan távolról meg olyan homályosan, hogy nem merem róla szólan senkinek; félttem, hogy kivevnek, mint most kántor uram. — Tegnap éjjel, mikor innen tizenkét óra tájban hazamentem, ismét megpillantottam, a mint a grófok sírboltja felé tartott; belépett a sírboltba, olyan könnyedén, mintha be sem lett volna zárva. Ma délben, fényes nappal megvizegáltam a sírbolt ajtaját; nem volt se feltörve, se megromolva, erősen és mozdulatlanul állott sarkaiban.

— Folytassa csak, Kaszás uram; gyantom én már, mi fajta szerzet lehet az a kísértet, az akasztófaravalól! Csak folytassa!

(Folyt. köv.)

SZINLAP.

Ma, szerdán, március hó 2-án, bérlet
126-ik szám „C”

Lotti ezredesei.

Énekes bohózat 2 felvonásban.

Holnap, csütörtökön, március hó 3-án, bérlet
127-ik szám „A”

Niniss.

Énekes bohózat három felvonásban.

Egy háztartás mérleg ilyen!



Mesés ócsa árak mellett küldöm
a halmozott raktáramból világhírű a kiválóságukért általános kedvelt

mexikói ezüst-áruimat
és pedig:

6 darab mexikói ezüst asztali ká,
6 " " " evővilla,
6 " " " evőkanalat,
12 " " " kávékanalat,
6 " " " kiváló desszertész,
6 " " " desszertvilla,

1 darab mexikói ezüst levesmerítő-kanál,
1 " " " tejmerítő,
2 " " elegáns szalon asztali gyertyatartót.

46 darab összesen 6 forint 50 krajcár

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképpen egy szavatosság mellett pontosan működő 12 és fél kiló hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (beült is), melynek tartóidője 25 évi jóállást vállalok. Szétküldés, a pénz előleges megküldése esetén vagy utánvétellel történik az európai raktárból:

SCHAEFFER D. SÁNDOR Bpest,
VIII. Bezéredy-utca 3. sz.

Apró hirdetések.

Díja 10 szóig 40 fillér, minden további szó 4 fillér, vastagabb betűkkel n omta-
zott szó 4 kr. 8 fillér

AZ OROSHÁZI HÁZIKENYÉR sütőde elárusító helyiségében mindennemű lisztek, főzelékek és élelmi cikkek a legjutányosabban beszerezhetők.

NYILTÉR.

Egy földbirtokos írja:

Wilhelm Ferenc gyógyszerész, cs. és kir. udv. szállító urnak Neunkirchen A.-Ausztia. B.-Ujváros.

Felkérem, hogy postafordultával küldjön nekem az ön Wilhelm-féle antiarthritikus antireumatikus vértisztító teájából két csomaggal. Küldjék ezt a teát Debreczenbe, Szathmáry Gábor ház- és földbirtokosnak, Debreczen 1664. sz. Én ajánlottam a betegnek a teát, mert avval már sokat meggyógyítottam. Kérem tehát önt, hogy postafordultával a kért vértisztító teát magyar használati utasítással, utánvétellel küldje meg, de minél gyorsabban. Ugyanannak a fenti betegnek még több adagra is leszüksége mert azt tanácsoltam neki, hogy a teát legalább két hónapra keresztül használja. Még egyszer van szerencsém a fenti címet emlékeztetébe hozni és kérni a gyors megküldést.

Tisztelettel **Liszky Ferenc**, földbirt. Kapható **Franz Wilhelm** gyógyszerész cs. kir. udvari szállítónál Neunkirchen, Alsó-Ausztia, valamint a nevesebb gyógyszertárakban és droguériákban.

1 csomag 2 kor., 1 postacsomag 13 doboz 24 K. bérmentesen Magyarország minden állomására.

Főraktár Debreczenben, **Tóth Béla** gyógyszerterében. (6.)

Árverési hirdetés.

A város tulajdonát képező fancieskai határárok parton termelt 138¹/₂ negyed-
es csomó hosszú akácifának nyilvános árverésen eladása rendeltetvén el, értesítet-
tetek a venni szándékozók, hogy ezen árverés a helyezinén, **f. 1904 március hó 4 ik péntek napjának délelőtt 9 orakor** fog megtartani.
A városi tanácstól.

Egy jó csésze tea kedvelők, kérjétek mindenütt a világ legjobb és legfinomabb teáját

Indra tea

Melange a legfinomabb China, India és Ceylonból. Valódi csak eredeti csomagban. Raktárok a felragaszokon láthatók.

Indra Tea Import Company Triest.
Főraktár Debreczenben:

Kontsek Gézána

Kossuth-utca 15.

A volt
Ott és Marschal-féle
üzlet
március havában teljesen
feloszlik

A meglevő női és férfi-divat-
árúk, kézimunkák elarusittatnak.

Az üzleti átványok eladók.
A bolt helyiség kiadó.

Kossuth-utca 15. Kossuth-utca 15.

BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ



NAGY ÜVEC
ÁRA : 2 KORONA
KIS ÜVEC ÁRA : 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLÉKELVE VAN!

Új harisnya-kötöde.

Szedlák és Vámos-ház, Piacz-u. 32. sz.
FISCHBEIN KATALIN
(Schwarz Árminné.)

Elvállalom új harisnyák kötését, használtak fejlődését, pamut, gyapju és merezelizirt anyagokból, javításokat igen mérsékelt ársokon.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom ujonnan borendezeit s kitűnő gégekkel ellátott

harisnyák kötödémet
Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.
Tisztelettel

Fischbein Katalin.

MIHALOVITS J.

gyógyszertára s gyógyszerészeti műlaboratoriuma a „Kigyó“-hoz
DEBRECZENBEN, FÓTÉR 31-IK SZÁM.

Ajánlja a következő közkeveltségnek örvendő készítményeit:

Harmat-crème arczépzítő s bőrápoló kenőcsét, mely teljesen ártalmatlan, nem zsiroz, tehát nappal is használható s az arcnak üdéséget, finomságot s hamvasságot kölcsönöz. Az arcot tisztítja s fehériti. Kiváló eredménnyel használható arczörösség, májfolt, sömör, szeplő s egyéb tisztátalanságnál. **1 tégely harmat-crème ára 1 korona.**
Harmat-arczpor, mely az arcnak nálandó poudert, a **Harmat-arczpor**, üde, ifju szint kölcsönöz, háromféle színben kapható u. m. : fehér, rózsás s crème színben. Kitűnő illata, teljesen ártalmatlan volta s finomsága által vetekedik minden más készítménnyel. Jól tapad és igen jól fed. **Próbadoboz ára 50 fillér. Nagyobb doboz 1 és 2 kor.**
A Mollitergin a legkiválóbb arcz s különösen kéz-ápoló folyadék, mely a bőrnek selyemszerű légyságot, bársonyszerű finomságot kölcsönöz. Fehériti az arcz- s kéz-ápoló. Teljesen ártalmatlan. Nem zsiroz s nem piszkítja a ruhát. Hatása bámulatos és rögtöni! Napégette vagy szélkifujta kezeket vagy arcz-ápoló a legrövidebb idő alatt üdév, finommá tesz. Megbarnult kezeket, eldurvult kéz-ápoló fehérré, puhává változtat. **Egy üveg Mollitergin ára 1 korona.**

Mihalovits J. gyógyszerterára a „Kigyó“-hoz Debreczenben.

Növényi-hajszesz. Meggátolja a hajkihullást, a fejbőr megkorpásodását, a hajvégek megtörését s megóvja a fejbőr betegségektől. Illata kellemes. Hatása biztos. Használata egyszerű. Nem zsiroz, Nem piszkítja a fehérműt. Teljesen ártalmatlan. Elősegíti a hajnövést. **1 üveg hajszesz ára 1 vagy 2 korona.**
Növényi hajkenőcs. Azok részére, a kik a folyadékot nem kedvelik s inkább a kenőcsnek barátai, készül ugyanolyan ható anyagból s ugyanolyan kiváló hatású hajkenőcs is, mint a Borsos-féle hajszesz. Ezen hajkenőcs is teljesen ártalmatlan. Hatása gyors, biztos! **Egy tégely hajkenőcs ára 1 korona.**
Iztelen csukamájolaj A Mihalovits-féle iztelen csukamájolaj teljesen iztelen s szagtalan készítmény, mely undort nem okoz s e végből a gyermekek azt szívesen szedik. A Mihalovits-féle

China-bor.
China vas-bor.
Condurangó-bor.
Pepsin-bor.

Egy üveg ára
1 korona 60 fillér.

Szomorodni borból kiváló gondallal készült gyógyborok, melyek gyógyérték tekintetében versenyeznek minden e nemű készítménnyel.

Nagy raktár bel- és külföldi gyógyszerkülönlegességekből.

Debreczen, nyomtatott a város könyvnyomdájában. 1904.